

transitie-instrument 5
Post-Piekolie rondleidingen voor toeristen

Dit is een visualisatie-oefening, die ik vaak gebruik tijdens mijn permacultuur cursussen, meestal als we het in de tweede helft van de cursus hebben over permacultuur in de stad. Het scenario is dat we ons bevinden in het jaar 2030 en de stad of het dorp waarin je je bevindt heeft een succesvolle transitie doorgemaakt naar een energie-arm en meer lokaal model. Als zodanig is het nu een lichtend voorbeeld voor de rest van de wereld die in een vergelijkbaar proces zit. Mensen komen van heinde en ver om inspiratie op te doen en om te leren van wat hier al is bereikt. De cursisten fungeren in deze oefening als gidsen die de mensen rondleiden.

Neem de groep mee naar een centrale plaats in het dorp of de stad. Verdeel hen in groepen van 4 of 5 en geef elke groep een onderwerp (huisvesting, voedsel, energie, afval, etc.). Vertel hen dat ze 20 minuten krijgen om een rondleiding van 10 minuten te bedenken voor de rest van de groep, een rondleiding die vertrekt van dit centrale punt en er weer terugkomt. Tijdens deze rondleiding moet een goed beeld worden geschetst van alle fantastische ontwikkelingen waardoor deze plaats zo beroemd is geworden.

Moedig hen tijdens hun rondleiding aan om iedereen te helpen om datgene waar we naar 'kijken' echt te zien en te voelen, om verhalen te vertellen en het geheel echt tot leven te brengen. Nadat alle rondleidingen gedaan zijn is het nuttig om eens te bekijken of de huidige architectuur deze ideeën mogelijk maakt of juist verhindert. Bijvoorbeeld, als de huizen allemaal op het zuiden gebouwd zouden zijn, hoeveel verschil zou dat gemaakt hebben?

Eén kleine waarschuwing: hou er wel rekening mee dat je tijdens de rondleiding in de ruimte van andere mensen rondloopt, en zorg dat je cursisten daar respectvol mee omgaan. Het gaat er niet om kritiek te geven op hoe dingen gedaan zijn. Ik deed deze oefening eens in een stad ten noorden van Cork, in Ierland op een zaterdagmiddag.

Eén van de deelnemers was een heel luidruchtige Australische dame, die tijdens de rondleiding, op gehoorsafstand van de bewoners die hun auto stonden te wassen en hun heggen stonden te knippen, riep : 'ik bedoel, ik begrijp niet hoe mensen zo kunnen wonen! Het heeft echt allemaal met opvoeding te maken' enz. Ik moest haar even apart nemen voor een rustig gesprekje. Ook kunnen bewoners nerveus worden als ze groepjes mensen met klemborden en pennen in de aanslag door hun straat zien lopen. Al snel denkt men aan projectontwikkelaars die een snelweg door hun tuin aan het plannen zijn. Wees dus bereid om aan mensen uit te leggen wat je aan het doen bent. Dit is een erg populaire oefening die het concept van visualisatie neerzet in een alledaagse omgeving.